

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI NADZWYCZAJNEJ**
DO SPRAW ZMIAN W KODYFIKACJACH
(NR 27)
z dnia 9 czerwca 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach (nr 27)

9 czerwca 2022 r.

Komisja Nadzwyczajna do spraw zmian w kodyfikacjach, obradująca pod przewodnictwem posła **Piotra Saka (PiS)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– sprawozdanie podkomisji stałej do spraw nowelizacji prawa karnego o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2024).

W posiedzeniu udział wzięli: **Marcin Warchoń** sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Tomasz Szafranski** dyrektor Biura Prezydialnego Prokuratury Krajowej wraz ze współpracownikami, mec. **Michał Kozik** koordynator Zespołu Radców Prawnych Naczelnej Rady Lekarskiej, dr **Jerzy Jankowski** prezes Związku Rewizyjnego Spółdzielni Mieszkaniowych RP oraz **Michał Boruczkowski** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agnieszka Grybska** i **Sylwia Łaska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych oraz **Tomasz Czech** i **Piotr Podczaski** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dzień dobry, otwieram posiedzenie Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach. Witam serdecznie państwa posłów i zaproszonych gości. W pierwszej kolejności chciałbym przywitać przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości na czele z panem ministrem Marcinem Warchołem. Witam zespół towarzyszący panu ministrowi: pana prokuratora Tomasza Szafranskiego, pana Rafała Kierzynekę, panią Agnieszkę Tomaszewicz-Celińską, pana Jakuba Smolińskiego, pana Marcina Giżyńskiego, panią Agnieszkę Welenc i panią Agnieszkę Władzińską. Witam również pana mecenasa Michała Kozika z Zespołu Radców Prawnych Naczelnej Rady Lekarskiej oraz prezesa zarządu Związku Spółdzielni Mieszkaniowej RP pana dr Jerzego Jankowskiego.

Szanowni państwo, na podstawie listy obecności stwierdzam kworum. Porządek dzienny posiedzenia obejmuje rozpatrzenie sprawozdania podkomisji stałej do spraw nowelizacji prawa karnego o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, druk nr 2024. Oddaję teraz głos panu dr Bartłomiejowi Dorywalskiemu, który w sposób syntetyczny i możliwie esencjonalny przedstawi dokonania w tym zakresie podkomisji stałej.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, bardzo esencjonalnie i krótko, w pierwszych słowach pragnę bardzo serdecznie podziękować tym, którzy brali udział w pracach podkomisji. Obradowaliśmy w dniach 31 marca oraz 19 i 25 maja. Bardzo serdecznie dziękuję obecnemu także dziś radcy prawnemu z Naczelnej Rady Lekarskiej. Dziękuję oczywiście legislatorom za to, że nam pomagali i czuwali, żeby wszystko było w porządku oraz dziękuję również przedstawicielom strony rządowej.

Podkomisja stała do spraw nowelizacji prawa karnego przedkłada sprawozdanie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, druk nr 2024 i prosi o dalsze procedowanie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję, panie pośle. Szanowni państwo, przystępujemy do rozpatrzenia sprawozdania podkomisji stałej o rządowym projekcie ustawy z druku nr 2024. Dojście do obecnego momentu w procesie legislacyjnym było rzeczywiście benedyktyńską pracą i bardzo za nią dziękuję.

Proszę państwa, czy są uwagi do tytułu ustawy? Jakiś pomysł, koncepcja? Nie słyszę.

Przystępujemy do rozpatrzenia zdania pierwszego w art. 1. Czy są uwagi? Nie słyszę, aby były jakieś wątpliwości, a zatem przechodzimy do rozpatrzenia zmiany pierwszej.

Czy są uwagi do zmiany pierwszej? Nie słyszę, nie widzę, zatem zmiana pierwsza została rozpatrzona.

Przechodzimy do zmiany drugiej. Dziękuję, została rozpatrzona.

Zmiana trzecia. Dziękuję, została rozpatrzona.

Zmiana czwarta. Dziękuję, została rozpatrzona.

Zmiana piąta. Dziękuję, została rozpatrzona.

Zmiana szósta. Dziękuję, została rozpatrzona.

Zmiana siódma. Dziękuję, została rozpatrzona.

Zmiana ósma. Dziękuję, rozpatrzona.

Zmiana dziewiąta. Dziękuję, rozpatrzona.

Zmiana 10. Tutaj jest propozycja poprawki, która została przygotowana przeze mnie i pana posła Dorywalskiego. Nie wiem, czy państwo dysponujecie tym pomysłem legislacyjnym?

Poseł Barbara Dolniak (KO):

Nie znam treści poprawki.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Skoro pani przewodnicząca nie miała sposobności, aby zapoznać się z poprawką, w celu przedstawienia jej szeroko szanownemu gremium, pozwolę sobie treść tej poprawki odczytać, żeby każdy wiedział, o co chodzi. Zmiana nr 10 dotyczy art. 41a, natomiast poprawka przewiduje dodanie § 1a, po obecnym § 1, w następującym brzmieniu: „§ 1a. Sąd, na wniosek pokrzywdzonego, orzeka zakaz przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, jak również nakaz okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, w razie skazania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności. Zakaz lub nakaz może być połączony z obowiązkiem zgłaszania się do Policji lub innego wyznaczonego organu w określonych odstępach czasu, a zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego – również kontrolowany w systemie dozoru elektronicznego”. Z kolei w § 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Sąd orzeka zakaz przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, kontaktowania się z określonymi osobami, zbliżania się do określonych osób lub opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, jak również nakaz okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, w razie skazania na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności”. Dodaje się także § 6 w brzmieniu: „§ 6. Zakaz kontaktowania się z określoną osobą obejmuje wszelkie czynności związane z próbą nawiązania kontaktu z osobą chronioną, w tym podejmowane przez skazanego za pośrednictwem innej osoby lub z wykorzystaniem sieci teleinformatycznej”.

Szanowni państwo, zaprezentowana poprawka ma na celu wyeliminowanie istniejącej w projektowanym art. 41a § 1a Kodeksu karnego oczywistej luki normatywnej w postaci braku objęcia jego ramami przestępstw przeciwko obyczajności, co pozostaje w oczywistej dysharmonii z treścią § 1 oraz treścią zmienianego § 2 tego artykułu, a także istotą zdefiniowanego w tym artykule środka karnego. Proponowana poprawka tę niedoskonałość usuwa. Poza tym nie ma żadnych racjonalnych podstaw do tego, aby twierdzić, iż projektowany art. 41a § 1a Kodeksu karnego powinien odnosić się wyłącznie do przestępstw przeciwko wolności seksualnej.

Czy ktoś chciałby zabrać głos, wziąć udział w dyskusji nad poprawką? Czy jest wola odniesienia się do poprawki ze strony przedstawicieli ministerstwa lub Biura Legislacyjnego? Proszę, panie mecenasie.

Legislator Z Biura Legislacyjnego Piotr Podczaski:

Uwaga na zasadzie dopytania. Wydaje się nam, że ta zmiana dotyczy tylko § 1a, a w przypadku § 2 i 6 chodzi tylko o technikę legislacyjną i tam chyba nie ma żadnych zmian. Chcielibyśmy się w tym tylko upewnić.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Tak.

Legislator Piotr Podczaski:

W takim razie nie mamy innych uwag.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję bardzo.

Poseł Barbara Dolniak (KO):

W § 6 nie ma w ogóle żadnych zmian.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proponuję, żeby poddać poprawkę pod głosowanie, chyba że uznamy, iż nie ma sprzeciwu wobec poprawki i w takiej sytuacji zostanie ona przyjęta zgodnie z obowiązującą procedurą. Nie widzę sprzeciwu. Stwierdzam, że poprawka uzyskała akceptację Komisji, nikt jej się nie sprzeciwił i tym samym zmiana 10. została rozpatrzona.

Przystępujemy do rozpatrzenia zmiany 11. Tutaj także jest zgłoszona poprawka, przygotowana przeze mnie i pana posła Dorywalskiego. Ponieważ poprawki są zgłaszane ad hoc, dopiero w tym momencie, pozwolę sobie przedstawić państwu treść tej poprawki. Poprawka przewiduje, że art. 42 § 2 i 3 otrzymałyby następujące brzmienie: „§ 2. Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177 lub po takim zdarzeniu, a przed poddaniem go przez uprawniony organ badaniu w celu ustalenia zawartości alkoholu lub środka odurzającego w organizmie, spożywał alkohol lub zażywał środek odurzający. § 3. Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173, którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 lub w art. 355 § 2 był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, lub zbiegł z miejsca zdarzenia, lub po takim zdarzeniu, a przed poddaniem go przez uprawniony organ badaniu w celu ustalenia zawartości alkoholu lub obecności środka odurzającego w organizmie, spożywał alkohol lub zażywał środek odurzający, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami”.

Czy są jakieś uwagi do tej poprawki? Proszę bardzo, pani poseł.

Poseł Barbara Dolniak (KO):

W § 2 po wyrazach „pod wpływem środka odurzającego” chcecie państwo dopisać wyraz „lub”, czyli po poprawce brzmiałoby to „lub zbiegł z miejsca zdarzenia”. Przyjmujecie państwo zatem z góry, że co? Że sprawca był pod wpływem alkoholu, w stanie nietrzeźwości lub na środkach odurzających? Element „zbiegł z miejsca zdarzenia” jest częścią opisową, przyjmującą, że osoba, która zbiegła, była pod wpływem alkoholu lub środków odurzających. Jednak tak wcale nie musiało być, ale państwo przyjmujecie, że tak było. Taki jest skutek wprowadzenia i użycia spójnika „lub”. Mamy bowiem „lub zbiegł z miejsca zdarzenia”, czyli to nie jest część składowa „był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego, zbiegł z miejsca zdarzenia”. To się łączy jakby z pierwszą częścią zdania, a tak państwo to rozdzielacie. Moim zdaniem, wystarczy środek odurzający albo stan nietrzeźwości lub zbiegł z miejsca zdarzenia. To będzie ze sobą niespójne.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Pani przewodnicząca, generalnie chodzi tutaj o dodatkową czynność modalną, czyli o dodatkowy czynnik kwalifikujący odpowiedzialność. Tutaj jest oczywiście kwestia działania sprawcy. To jest taki pomysł i koncepcja, ale jeśli jest wola dyskusji w tej sprawie, to bardzo proszę. Pan prokurator Szafrąński.

Dyrektor Biura Prezydialnego Prokuratury Krajowej Tomasz Szafrąński:

Tomasz Szafrąński, Prokuratura Krajowa. Pani poseł, nie ma domniemania, że sprawca, który zbiegł z miejsca zdarzenia, ani ustalenia powiązanego z tym, był w stanie nietrzeźwości bądź pod wpływem środka odurzającego. Wprost przeciwnie, zazwyczaj sprawca dlatego ma interes w bezprawnym oddaleniu się z miejsca zdarzenia, że właśnie chce ukryć tę okoliczność, istotnie zaostrzającą odpowiedzialność.

Przesłanki orzeczenia środka karnego z tytułu stanu nietrzeźwości bądź odurzenia w momencie prowadzenia pojazdu oraz ucieczki z miejsca zdarzenia są niezależne. Oczywiście może być też taka sytuacja, że sprawca, który zbiegł z miejsca zdarzenia jest osobą trzeźwą, a uciekł z innego powodu. Dlaczego? Bo na przykład jechał mając zakaz prowadzenia pojazdów albo w samochodzie przewoził środki odurzające lub przemieszczał się skradzionym pojazdem. Czasami sprawca ucieka z miejsca zdarzenia, ponieważ spowodował ciężki wypadek wskutek swojej nieostrożności i chce uniknąć odpowiedzialności karnej. W każdym razie nie ma tutaj żadnego immanentnego powiązania, że każdorazowo, jeżeli przypisujemy zbiegnięcie z miejsca zdarzenia, to tym samym przesądzamy, że sprawca był w stanie nietrzeźwości. Wprost przeciwnie, to są niezależne przesłanki i w związku z tym posłużenie się tutaj tym funktorem znajduje w pełni uzasadnienie oraz nie wprowadza jakichkolwiek wątpliwości co do zakresu obligatoryjnej podstawy stosowania środka karnego.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Marcin Warchoł:

W tej kwestii wspomnę tylko o bardzo bulwersującej sprawie, kiedy został orzeczony wyrok w sprawie śmiertelnego wypadku z udziałem matki z dzieckiem w województwie świętokrzyskim. Sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia i uczynił to w celu zatarcia śladów. Przyjechał do domu, umył samochód itd. Zacierał ślady.

Szanowni państwo, ucieczka z miejsca zdarzenia sama w sobie jest tak naganna, że specjalnie wpisujemy funktor „lub”. Czynimy to po to, żeby tego typu sprawców po prostu dyskwalifikować.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Jeszcze jedna rzecz, jeśli można, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proszę.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Szanowni państwo, w obowiązującym brzmieniu § 2 po wyrazach „pod wpływem środka odurzającego”, a przed wyrazami „zbiegł z miejsca zdarzenia” znajduje się właśnie funktor alternatywy łącznej w postaci wyrazu „lub”. Tutaj nie ma więc żadnej zmiany w stosunku do stanu obecnego.

Poseł Barbara Dolniak (KO):

Właśnie o to pytałam, czy zmieniacie państwo, dlatego że chcemy przywrócić sytuację, w której fakt, że sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia będzie motywowany również innymi okolicznościami aniżeli tylko stan nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Ten zapis powodował, że mogliśmy to tylko zawęzić, on był zbyt wąski i wykluczał ze stanów faktycznych takie zdarzenia, o których panowie powiedzieliście przed chwilą.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję, pani poseł. Cieszę się, że wątpliwości zostały rozwiane. Szanowni państwo, czy jest sprzeciw wobec przedstawionej poprawki? Nie widzę. Stwierdzam, że poprawka została zaaprobowana i tym samym zmiana 11. została rozpatrzona.

Przystępujemy do rozpatrzenia zmiany 12. Nie ma uwag, zmiana została rozpatrzona. Zmiana 13. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Szanowni państwo, proponujemy poprawkę do zmiany 13. Polega ona na tym, że po art. 44a dodaje się art. 44b w brzmieniu: „Art. 44b. § 1. W wypadkach wskazanych w ustawie sąd orzeka przepadek pojazdu mechanicznego prowadzonego przez sprawcę w ruchu lądowym. § 2. Jeżeli orzeczenie przepadku pojazdu mechanicznego z uwagi na jego zabicie, utratę, zniszczenie lub znaczne uszkodzenie jest niemożliwe lub niecelowe albo jeżeli pojazd w czasie popełnienia przestępstwa nie stanowił wyłącznej własności sprawcy zamiast przepadku orzeka się przepadek równowartości pojazdu. Za równowartość pojazdu uznaje się wartość pojazdu określoną w polisie ubezpieczeniowej na rok, w którym popełniono przestępstwo, a w razie braku polisy – średnią wartość rynkową pojazdu odpowiadającego, przy uwzględnieniu marki, modelu, roku produkcji, typu nadwozia, rodzaju napędu i silnika, pojemności lub mocy silnika oraz przybliżonego przebiegu, pojazdowi prowadzonemu przez sprawcę, ustaloną na podstawie dostępnych danych, bez powoływania w tym celu na biegłego. § 3. Przepadku pojazdu mechanicznego oraz przepadku równowartości pojazdu określonego w § 2 nie orzeka się, jeżeli sprawca prowadził niestanowiący jego własności pojazd mechaniczny, wykonując czynności zawodowe lub służbowe polegające na prowadzeniu pojazdu na rzecz pracodawcy. W takim wypadku sąd orzeka nawiązkę w wysokości co najmniej 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. § 4. Jeżeli ustalenie średniej wartości rynkowej pojazdu mechanicznego odpowiadającemu pojazdowi prowadzonemu przez sprawcę w sposób określony w § 2 nie jest możliwe ze względu na szczególne cechy tego pojazdu, zasięga się opinii biegłego”. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Czy ktoś z państwa chciałby się odnieść do poprawki zgłoszonej przez pana posła Dorywalskiego? Nie widzę. Stwierdzam, że poprawka została zaaprobowana i w ten sposób rozpatrzyliśmy zmianę 13.

Przystępujemy do rozpatrzenia zmiany 14. Nie słyszę uwag. Stwierdzam, że zmiana została rozpatrzona.

Zmiana 15. Proszę bardzo, panie mecenasie.

Legislator Piotr Podczaski:

Chcieliśmy zgłosić pewną wątpliwość, jeśli chodzi o zmianę 15. Chodzi nam o art. 57 § 4. W tym przepisie znalazło się zastrzeżenie na § 5. Chcemy poprosić o pewnego rodzaju refleksję, bo w naszej ocenie to zastrzeżenie jest zbędne. Tego typu przepisów, w których zastrzegamy się na przepis w ramach jednego artykułu, staramy się raczej unikać, bo jest oczywiste, że tę normę trzeba tworzyć na podstawie wszystkich paragrafów tego artykułu. W związku z tym, proponujemy skreślić to zastrzeżenie, tym bardziej że to będzie jedyny przypadek w Kodeksie karnym, kiedy takie zastrzeżenie na konkretny paragraf znajduje się w ramach artykułu.

Sekretarz stanu w MS Marcin Warchoł:

Zgoda.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję, panie ministrze. Proszę państwa, okazało się w międzyczasie, że doszło do pewnej dekompozycji i pan poseł chciałby, w związku z tym zgłosić jeszcze jedną poprawkę...

Legislator z Biura Legislacyjnego Tomasz Czech:

Przepraszam, panie przewodniczący, jeśli można, to ona bardziej pasuje do pkt 59 i sugerujemy, żeby ją zgłosić przy okazji rozpatrywania tego punktu.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dobrze, dziękuję za sugestię. Stwierdzam zatem, że zmiana 15. została rozpatrzona.

Przystępujemy do rozpatrzenia zmiany 16. Nie ma uwag, zmiana została rozpatrzona.

Zmiana 17. Nie ma uwag, zmiana została rozpatrzona.

Zmiana 18. Dziękuję, została rozpatrzona.

Zmiana 19. Dziękuję, rozpatrzona.

Zmiana 20. Rozpatrzona.

Zmiana 21. Dziękuję, rozpatrzona.

Zmiana 22. Dziękuję, rozpatrzona.

Zmiana 23. Rozpatrzona.

Zmiana 24. Dziękuję, rozpatrzona.

Zmiana 25. Rozpatrzona.

Zmiana 26. Rozpatrzona.

Zmiana 27. Rozpatrzona.

Zmiana 28. Rozpatrzona.

Zmiana 29. Rozpatrzona.

Zmiana 30. Rozpatrzona.

Zmiana 31. Rozpatrzona.

Zmiana 32. Rozpatrzona.

Zmiana 33. Rozpatrzona.

Zmiana 34. Rozpatrzona.

Zmiana 35. Rozpatrzona.

Zmiana 36. Rozpatrzona.

Zmiana 37. Rozpatrzona.

Zmiana 38. Rozpatrzona.

Zmiana 39. Rozpatrzona.

Zmiana 40. Rozpatrzona.

Zmiana 41. Rozpatrzona.

Zmiana 42. Rozpatrzona.

Zmiana 43. Rozpatrzona.

Zmiana 44. Rozpatrzona.

Zmiana 45. Rozpatrzona.

Zmiana 46. Rozpatrzona.

Zmiana 47. Rozpatrzona.

Zmiana 48. Rozpatrzona.

Zmiana 49. Rozpatrzona.

Zmiana 50. Rozpatrzona.

Zmiana 51. Rozpatrzona.

Zmiana 52. Rozpatrzona.

Zmiana 53. Rozpatrzona.

Zmiana 54. Rozpatrzona.

Zmiana 55. Rozpatrzona.

Zmiana 56. Rozpatrzona.

Zmiana 57. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Chciałbym w tym miejscu zgłosić poprawkę, która polega na skreśleniu zmiany 57. Poprawka ma na celu rezygnację z proponowanej zmiany art. 156 Kodeksu karnego, polegającej na zaostrzeniu kary za nieumyślne spowodowanie śmierci człowieka. Uzasadniam to w ten sposób, iż projektowany zapis wywołuje duże kontrowersje i dlatego właśnie wnoszę tę poprawkę.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję. Pan poseł Tadeusz Zwiefka, bardzo proszę.

Poseł Tadeusz Zwiefka (KO):

Panie przewodniczący, w tej sprawie została przez nas przygotowana także poprawka tożsama w treści i niniejszym składam tę poprawkę.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Bardzo dziękuję. Czy przedstawiciele ministerstwa chcieliby się ewentualnie odnieść do tych poprawek?

Sekretarz stanu w MS Marcin Warchoł:

Tak, panie przewodniczący, dziękuję. Szanowni państwo, chcę powiedzieć, że nie popieramy tej poprawki. Uważamy, że kara od 6 miesięcy do lat 8, która została zaproponowana w pierwotnym brzmieniu, jest właściwa. Mamy przecież tutaj do czynienia z szeregiem okoliczności, które mogą wpływać na złagodzenie tej kary, środki wolnościowe mogą być wymierzane cały czas i absolutnie nie ma potrzeby dokonywania tutaj tego typu zmiany.

Więcej na ten temat powie pan dyrektor.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Bardzo proszę, panie dyrektorze.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Szanowni państwo, jednym z wymogów konstytucyjnych jest zapewnienie efektywnej ochrony praw i wolności obywatelskich, a podstawowym prawem konstytucyjnym jest prawo do ochrony życia, prawo do życia. W polskim prawie od dawna jest dostrzegany pewien deficyt ochrony życia w odniesieniu do przypadków, kiedy sprawca nie działa z zamiarem popełnienia przestępstwa, ale działa niekiedy w sposób absolutnie skrajnie karygodny, tzn. na przykład w sposób rażąco lekkomyślny.

Kara za zabójstwo, nawet z zamiarem ewentualnym, może sięgnąć dożywocia, a minimalnie wynosi 8 lat pozbawienia wolności. Kara za niekiedy bardzo zbliżone pod względem stanu faktycznego nieumyślne spowodowanie śmierci, kiedy to sprawca przewiduje taką możliwość, tylko sądzi, że jej uniknie, jest tożsamą karą, jak kara za kradzież roweru albo telefonu komórkowego. W takiej sytuacji, przy uwzględnieniu, że prawo karne ma pełnić funkcję ochronną należyście, od lat istnieje oczekiwanie, żeby nieumyślne spowodowanie śmierci było karane choćby nieco surowiej niż obecnie.

Proszę zwrócić uwagę, że propozycja zawarta w projekcie rządowym jest bardzo umiarkowana, bo ona podnosi zagrożenie ustawowe o jeden stopień, tzn. z 3 miesięcy do lat 5, na 6 miesięcy do lat 8. W ustawie uchwalonej w czerwcu 2019 r. było przewidziane zagrożenie od roku do lat 10, a nawet był typ kwalifikowany, który moim zdaniem też był zasadny, odnoszący się do sytuacji spowodowania przez sprawcę jednym czynem więcej niż jednego skutku w postaci śmierci człowieka. W tym miejscu jeszcze podkreślę, że o ile w przypadku zabójstwa, jeśli sprawca spowoduje śmierć dwóch lub więcej osób, to jest to typ kwalifikowany zagrożony surowszą karą w dolnej granicy. Natomiast w przypadku nieumyślnego spowodowania śmierci, jeżeli na przykład rażące niedbalstwo osoby odpowiedzialnej za zapewnienie bezpieczeństwa pracownikom budowy doprowadzi do tego, że nawet kilku czy kilkunastu robotników, nie daj Boże, dozna takiego skutku, to nadal wszystko jest wrzucane do tego jednego przepisu, do tego jednego zagrożenia. Innymi słowy, nie ma możliwości ani indywidualizowania przez sądy odpowiedzialności i represji związanej z karygodnością zachowania, ani tak naprawdę nie ma należyście spełnianej funkcji ochronnej. Dlatego to podniesienie, nawet niewielkie, zawsze jest krokiem w dobrym kierunku.

Natomiast jeśli chodzi o kwestię kontrowersji, to stwierdzenie „budzi istotne kontrowersje” jest bardzo ważnym argumentem, ale pod warunkiem, że kontrowersje faktycznie opierają się na jakimkolwiek uzasadnionym argumentem, który można istotnie rozważać. Te kontrowersje, które tutaj są przywoływane, okazują się być całkowicie gołosłowne i oparte na jakimś, dla mnie niewiarygodnie nieracjonalnym, a w pewien sposób nawet trudnym do zdekodowania przekonaniu, jeśli chodzi o źródło, że te przepisy są odnoszone do jakiegokolwiek konkretnej grupy zawodowej. Nie, proszę państwa, te przepisy są odnoszone do każdej sfery ludzkiego życia, także niezawodowego, na skutek którego czyjeś ludzkie życie, życie innej osoby może zostać zniweczone.

Jeszcze raz podkreślam, że ta kara pozbawienia wolności, którą proponuje kodeks, dalej jest karą względnie łagodną, choć oczywiście surowszą niż w obecnym stanie prawnym. Jednak ona nie przesądza, nawet jeżeli stan faktyczny na to wskazuje, że skutkiem

jest śmierć człowieka... Cały czas jest jeszcze szereg okoliczności uprzywilejowujących, które uzasadniają uwzględnienie na korzyść sprawcy. Nawet nie jest niemożliwe, uwaga, wymierzenie za to zamiast kary pozbawienia wolności kary grzywny bądź ograniczenia wolności. Stosuje się do tego instytucję kary zamiennej określoną w art. 37 § 1 Kodeksu karnego, która pozwala, przy spełnieniu określonych tam przesłanek, na karę krótszą niż 6 miesięcy. Może być wreszcie orzeczona także kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Inaczej mówiąc, należy tutaj wskazać, że istnieje cały szereg możliwości odejścia od tego zagrożenia ustawowego, jakie zostało zaproponowane w projekcie, w wyjątkowych wypadkach, jeżeli wystąpiły określone okoliczności. Nie przesądzałbym nawet, że to muszą być jakieś wyjątkowe wypadki, to są po prostu wypadki, kiedy wystąpiły okoliczności uzasadniające ocenę, że na przykład stopień winy sprawcy nie był wysoki.

W takiej sytuacji, w mojej ocenie, samo odwoływanie się do kontrowersji, kiedy te kontrowersje nie są oparte na argumentach zdolnych kogokolwiek przekonać na płaszczyźnie racjonalnej, a wyłącznie odwołują się do płaszczyzny emocjonalnych wyobrażeń na temat możliwości stosowania tego przepisu... Uważam, że zrezygnowanie z tego przepisu byłoby ustępstwem w stosunku do bardzo dobrej zmiany z jednoczesną szkodą dla konstytucyjnego wymogu ochrony najważniejszych dóbr w sposób efektywny, a w każdym razie w miarę możliwości uwzględniający zarówno płaszczyznę prewencyjną, jak i płaszczyznę – w drugim zakresie – sprawiedliwościową.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MS Marcin Warchoł:

Jeśli mogę dodać jeszcze coś od siebie, to chcę powiedzieć, że te czyny zabronione nie są wymierzone w lekarzy. One chronią życie we wszelkich sytuacjach, tak drastycznych jak na przykład pobicie, kiedy sprawca nie odzwierciedla w swojej świadomości skutków działań. Mam na myśli przypadki uderzenia kogoś pięścią, kopanie po twarzy, po głowie, uderzanie głową o twarde podłoże itd. To są przypadki z praktyki, które były kwalifikowane przez art. 155. Słynna była sytuacja, dramatyczna, w Białce Tatrzańskiej, kiedy zawałała się konstrukcja i niestety zginęła 70-letnia babcia, a jej wnuczek tylko cudem uszedł z życiem. Były przypadki zaważenia się innych konstrukcji i wypadków przy pracy, wypadków na budowach, gdzie w sposób drastyczny doszło do naruszenia przepisów BHP. Zawałały się rusztowania, ale dochodziło też do zwykłych, kryminalnych, bandyckich napadów, kiedy to sprawca swoją świadomością nie obejmował skutków zdarzenia, a śmierć następowała chociażby wskutek zachłyśnięcia się krwią. To są wszystko kwalifikacje z art. 155.

Proszę państwa, to naprawdę nie jest wymierzone w lekarzy. To służy wszystkim nam, ochronie wszystkich ofiar, żebyśmy mogli bezpiecznie czuć się na ulicy, w miejscu publicznym, w miejscu pracy, gdziekolwiek będziemy się znajdować. Obywatele mają prawo czuć się bezpiecznie, jeżeli jadą z dziećmi na narty, mają się nie obawiać, że spadnie na nich kolejka. Mieszkańcy mają się czuć bezpiecznie w domu, do którego się właśnie wprowadzili, nie mogą się obawiać, że ten dom się zawali, bo inspektor nadzoru budowlanego wziął na przykład łopówkę i tak ten dom zbudował, że...

Głos z sali:

To jest inne przestępstwo.

Sekretarz stanu w MS Marcin Warchoł:

Ale powtarzam – chronimy wszystkie ofiary.

Poseł Barbara Dolniak (KO):

Pan minister się zagalopował.

Sekretarz stanu w MS Marcin Warchoł:

Powtarzam, art. 155 dotyczy wszystkich następstw nieumyślnego spowodowania śmierci. Tak, pani poseł, wszystkich następstw nieumyślnego spowodowania śmierci, kiedy sprawca nie chce pozbawić kogoś życia, ale wskutek okoliczności, które są w tym

przepisie wymienione, dochodzi do śmierci. Powtarzam, chodzi o pobicia, uderzenie kogoś w twarz lub kopanie w głowę, to wszystko jest art. 155. To są najczęstsze sytuacje kwalifikowane z tego przepisu, a nie lekarze. Lekarze to marginalna liczba spraw, które prowadzone są na podstawie opinii biegłych, w związku z tym ciągną się latami, a kary, które zapadają, to nie są bynajmniej kary pozbawienia wolności, to są najczęściej kary wolnościowe. Z wymienionych przyczyn zaproponowaną poprawkę oceniamy jako niewłaściwą.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję, panie ministrze. Z mojej strony tylko jeszcze dodam i spuentuję, że dosłownie jutro spotykam się z rodziną, która straciła bliskiego. Z jednej strony mamy w tym przypadku odpowiedzialność z art. 155, ale przy okazji sprawca skłamał i ci ludzie nie mogą do końca zrozumieć, jak to jest, że za śmierć, bo oni tak prosto to kalibrują, jest zagrożenie do 5 lat, a za składanie fałszywych zeznań do 8 lat. Wydaje mi się, że to chyba jest istota tej sytuacji. Dla wielu ludzi jest po prostu niezrozumiałe, że więcej grozi sprawcy za powiedzenie nieprawdy, za fałszywe zeznania niż z tytułu odpowiedzialności za doprowadzenie, oczywiście poprzez niestaranność lub różnego rodzaju zaniedbania, do czyjejś śmierci.

Kończąc, chcę jeszcze powiedzieć, że to wszystko wydaje mi się dość klarowne i jednoznaczne. Pan mecenas, proszę bardzo. Proszę, panie doktorze, panie pośle.

Poseł Michał Gramatyka (Polska2050) – spoza składu Komisji:

Panie przewodniczący, chyba naprawdę wystarczy tych zaszczytów. Ja jestem tutaj po prostu posłem, takim samym jak pan. Przy olbrzymim uznaniu dla pańskiej wiedzy prawniczej mam jednak propozycję, abyśmy nie uciekali w kazuistykę, żebyśmy nie przywoływali jednostkowych przypadków, bo, było nie było, rozmawiamy o prawie karnym, a postrzeganie prawa karnego przez pryzmat jednostkowych przypadków nie służy ani nauce, ani celowi zmian zaproponowanych w ustawie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję, panie pośle, proszę mi wybaczyć. Ja jestem z Małopolski i ta małopolska tytułomania funkcjonuje, więc proszę o wybaczenie. Obiecuję, że będę już teraz do wszystkich zwracał się jednolicie, w podstawowy sposób.

Pan mecenas, bardzo proszę.

Koordinator Zespołu Radców Prawnych Naczelnej Rady Lekarskiej mec. Michał Kozik:

Michał Kozik, radca prawny. Reprezentuję na dzisiejszym posiedzeniu Naczelną Radę Lekarską. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, panie ministrze, chciałbym z tego miejsca bardzo podziękować zarówno panu przewodniczącemu, jak i panu posłowi, za złożenie tej poprawki. Oczywiście los poprawki jest w rękach państwa, którzy głosujecie, ale dziękuję za jej zgłoszenie. Kontrowersje są rzeczywiście wielkie. Środowisko lekarskie może być bardzo podzielone, bo lekarze to przecież grupa 200-tysięczna, pracująca w różnych miejscach, posiadająca różne kwalifikacje, różnie wyobrażająca sobie swoją karierę zawodową, ale jedno ich jednoczy, proszę państwa, na pewno strach przed coraz większą groźbą poniesienia odpowiedzialności karnej za wykonywanie swojego zawodu. To jest rzecz, która obserwuje się od wielu lat i ona niestety narasta, a każda kolejna próba nowelizacji Kodeksu karnego w tym obszarze przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu tylko ten stan pogarsza.

Na posiedzeniu podkomisji ze strony przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości padło zapewnienie, że lekarze z tego artykułu nie są skazywani na karę pozbawienia wolności, karę, która nie byłaby zamieniana bądź jej wykonanie nie byłoby warunkowo zawieszane. Proszę państwa, środowisko lekarskie na razie nie walczy o nic innego, jak o utrzymanie *status quo*. Oznacza to, że lekarze dalej nie chcą być wsadzani do więzienia za naruszenie art. 155 Kodeksu karnego.

Muszę powiedzieć uczciwie, że samorząd lekarski, a myślę, że także każdy indywidualny lekarz zrzeszony w tym samorządzie, nie da się przekonać, że nic się nie zmieni po nowelizacji, która zaostrza zarówno dolną granicę zagrożenia karą, jak i górną gra-

nicę zagrożenia karą. Obydwie te granice są podnoszone. Nie ma zatem nawet cienia wątpliwości, że w głowie sędziego, który będzie orzekał w sprawie z art. 155 Kodeksu karnego, zrodzi się myśl, że po nowelizacji należy orzekać surowsze kary niż te, które były orzekane przed nowelizacją, nad którą państwo teraz procedujecie. Nie ma chyba innego wyjścia. Jeśli sędzia stwierdzi, że podniesiono dolną i górną granicę, w jakich może orzekać, to prawdopodobnie dojdzie do wniosku, że należy orzec surowszą karę.

Teraz, proszę państwa, przykłady podane przez Ministerstwo Sprawiedliwości przed chwilą – kopanie kogoś po twarzy, ciskanie w kogoś kamieniem bądź inne drastyczne sytuacje, które opisał pan minister, mają się nijak do warunków i okoliczności, w jakich lekarz może popełnić czyn, który prokurator zakwalifikuje, a potem sąd, z art. 155 Kodeksu karnego. To są zupełnie inne motywacje sprawców, zupełnie inne modele podejmowania działania, a zatem jeszcze raz bardzo dziękuję za zgłoszenie tej poprawki i chcę jeszcze powiedzieć, jaki byłby jej skutek. Otóż, proszę państwa, byłaby szansa na to, żeby uzgodnić i prowadzić dalsze rozmowy na temat nowelizacji prawa karnego. Przypomnę to, co mówiłem na posiedzeniu podkomisji – w lipcu 2021 r. nie kto inny jak polski rząd proponował złagodzenie odpowiedzialności karnej, a wręcz wyłączenie odpowiedzialności karnej środowisk medycznych za nieumyślne czyny popełnione przeciwko życiu i zdrowiu. To się ukazało na stronie Rządowego Centrum Legislacji, było przedstawione do konsultacji społecznych – projekt ustawy o jakości w ochronie zdrowia i bezpieczeństwie pacjenta. W art. 20 tamtej ustawy przewidywano, że jeżeli czyn jest popełniony nieumyślnie, a lekarz bądź pracownik medyczny zgłosił takie niepożądane zdarzenie do odpowiedniego rejestru, to wówczas nie będzie w ogóle ponosił odpowiedzialności karnej. To jest przedłożenie rządowe i ono do dzisiaj wisi i jest procedowane, jako projekt, w trakcie prac rządowych. A zatem z jednej strony mamy propozycję całkowitego odstąpienia od odpowiedzialności, która niewątpliwie jest krokiem w dobrym kierunku w ocenie mojego klienta, a z drugiej strony mamy, przy okazji karania przestępstw innego rodzaju, pociągnięcie lekarzy do bardziej surowej odpowiedzialności.

W tej sytuacji, jeśli można, to z tego miejsca bardzo gorąco apelowałbym do państwa o przyjęcie tej poprawki i ewentualnie przesunięcie tematu i dyskusji na temat zmiany art. 155 do dalszych rozmów. Być może w tym przepisie da się wyodrębnić dwie normy prawne, z których jedna dotyczyłaby innych sytuacji, a druga dotyczyłaby personelu medycznego bądź tego typu zdarzeń. Jeszcze raz bardzo dziękuję za tę poprawkę. To wszystko z mojej strony.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrński:

Czy mogę prosić o głos, panie przewodniczący?

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Za chwilę, panie prokuratorze. Szanowni państwo, lekarz oczywiście ma kontakt z najważniejszymi dobrami, tzn. z ludzkim życiem i zdrowiem. Siłą rzeczy jest on też podmiotem kwalifikowanym, bo jest wykształcony. Oczywiście *evidence based medicine* opiera się przede wszystkim nawet nie na ochronie pacjenta, ale na zapewnieniu bezpieczeństwa. Jeżeli ktoś wykonuje działania zgodnie z zasadami sztuki medycznej, diagnostyczne, lecznicze, organizacyjne, to nie ma się czego obawiać, ale ktoś, kto wykracza poza tzw. *off the label*, to siłą rzeczy – niestety – musi się liczyć z odpowiedzialnością. Siłą rzeczy ta odpowiedzialność związana ze skutkiem działań jatrogennych musi występować. Z perspektywy zbioru przepisów może to dotyczyć tylko paru procent przypadków, wiemy o tym doskonale, ale rzeczywiście, jeśli chodzi o zapewnienie bezpieczeństwa, to rzadko zdarza się lekarz, który dybałby na życie i zdrowie swojego pacjenta. Takie rzeczy zdarzają się jakby... nie chcę tutaj mówić o jakichś oczywistościach, ale takie rzeczy jednak się zdarzają i tak jak rozmawialiśmy o kierownikach budów, nadzorcach i innych tego typu przypadkach, to niestety, jeżeli ktoś sprzeniewierza się swoim podstawowym obowiązkom, to musi ponieść za to odpowiedzialność. Jednak uważam, że to nie jest zły pomysł, aby pójść w kierunku dywersyfikacji i dyferencjacji, ale na ten temat poproszę może o wypowiedź ze strony pana ministra i pana prokuratora, tylko już w bardzo zwięzłej formie, bo faktycznie mamy już niewiele czasu.

Proszę, panie prokuratorze, tylko dosłownie w dwóch zdaniach, dobrze?

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Dobrze, panie przewodniczący, ale padły cztery kwestie, więc teraz cztery moje zdania. Pierwsza sprawa – pan mecenas powiedział, że lekarze nie chcą czuć strachu przed ponoszeniem odpowiedzialności karnej za wykonywanie swojego zawodu. Proszę państwa, projekt tego nie przewiduje. Nikt nigdy nie będzie nikogo karał za wykonywanie zawodu. Przepis dotyczy nieumyślnego spowodowania śmierci.

Druga kwestia – lekarze nie chcą dalej być wsadzani do więzienia za naruszenia art. 155 Kodeksu karnego. Tak powiedział pan mecenas. Uderza mnie w tym partykularyzm pana spojrzenia, a jednocześnie takie bardzo nieobiektywne wrzucanie wszystkiego do jednego worka. Niech mi pan powie, czy jeżeli byłaby taka sytuacja... To nie jest tylko dla lekarzy, to jest dla wszystkich, ale jeżeli popatrzymy na osoby wykonujące zawody medyczne, to jeżeli byłaby taka sytuacja, że ktoś doprowadza do śmierci pacjenta, na przykład wskutek przeprowadzenia zabiegu w stanie upojenia, to czy pan uważa, że w takim wypadku ta osoba powinna być traktowana łagodnie? Mam na myśli upojenie alkoholowe. Proszę mi odpowiedzieć. To jest nieumyślne spowodowanie. Pan się stara zrobić wrażenie, że wszelkiego rodzaju nieprawidłowości, skutkujące negatywnymi następstwami dla pacjenta, są wyrazami lekkich, niezawinionych błędów. Oczywiście takie błędy są, bo błędzić jest rzeczą ludzką, ale ci lekarze absolutnie nie muszą się niczego obawiać, nie muszą się w żaden sposób obawiać tej zmiany.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Panie prokuratorze, proszę zmierzać do podsumowania, bo ta dyskusja jest epilogiem dyskusji, która była prowadzona na posiedzeniu podkomisji. Każdy przedstawił swoje stanowisko i chyba nie ma już potrzeby szerszej argumentacji. To nie jest dogrywka na posiedzeniu Komisji, więc ja pozwolę sobie...

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Dosłownie dwa ostatnie zdania, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Z uwagi na wyrażane wątpliwości pozwolę sobie przejść do głosowania nad poprawką. Myślę, że nie ma potrzeby powtarzania argumentów, tym bardziej że jest wola ze strony prezydium Komisji, żeby zakończyć tę dyskusję. Przegłosujemy poprawkę i będziemy wiedzieć, kto za czym się opowiada.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Wypowiedź poza mikrofonem.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Z uwagi na te wątpliwości, które się pojawiły, poddaję pod głosowanie poprawkę zgłoszoną przez pana przewodniczącego, jak i przez pana posła Tadeusza Zwiefkę, ale pod poprawką jest podpisana większa grupa posłów. To są tożsame poprawki.

Szanowni państwo, kto jest za tymi poprawkami? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał? Dziękuję i proszę o wyświetlenie wyników głosowania. Informuję, że za głosowało 8 osób, nikt nie był przeciw, 2 osoby się wstrzymały. Stwierdzam, że poprawka uzyskała akceptację, czyli zmiana 57. została rozpatrzona.

Przechodzimy do rozpatrzenia zmiany 58. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Poprawka przewiduje skreślenie pkt 58, czyli podobnie jak to miało miejsce w poprzedniej poprawce, chodzi o rezygnację ze zmiany art. 156, która polega na zaostrzeniu kary, ale tym razem za spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proszę, panie mecenasie.

Legislator Piotr Podczaski:

Prosimy o przemyślenie tej poprawki, bo de facto jeżeli założeniem było niezwiększanie odpowiedzialności, to ta poprawka spowoduje, że ta odpowiedzialność zostanie zwiększona. Poprzez wprowadzenie nowego systemu sankcji, jeżeli zostawimy tutaj karę

pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3, to de facto będzie to kara większa, a myśmy tę karę złagodźli, robiąc widełki od lat 3 do 20. Natomiast jeśli chodzi o lit. b) i § 3, to pozostaje nam kara 25 lat pozbawienia wolności, czyli kara nieznaną ustawie, co może spowodować, że ten przepis będzie niekonstytucyjny. W związku z tym wydaje mi się, że jeżeli ta poprawka ma na celu...

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Panie mecenasie, przepraszam bardzo, pan przewodniczący właśnie wycofał tę poprawkę z uwagi na przedstawioną przez pana argumentację.

Legislator Piotr Podczaski:

Cieszę się.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

W takim razie temat uważamy za niebyły. Czy są inne uwagi do zmiany 58.? Nie ma. Dziękuję, stwierdzam, że zmiana została rozpatrzona.

Zmiana 59. Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Zgłaszam poprawkę do tej zmiany. Biuro Legislacyjne wskazywało wcześniej, że właśnie w tym punkcie powinniśmy procedować nad tą poprawką. Chodzi w niej o to, żeby w art. 1 po pkt 11 dodać pkt 11a w brzmieniu: „11a) w art. 43a po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu: § 3. W razie skazania za udział w bójce lub pobiciu, o których mowa w art. 158 § 1–3 lub w art. 159, sąd orzeka, a jeżeli jednocześnie orzeka obowiązek lub nawiązkę na podstawie art. 46 § 1 lub 2 – może orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych”. I pkt 2: „w art. 1 pkt 59 skreślić lit. d”.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący. Czy są jakieś uwagi do tej zmiany? Nie słyszę, a więc w tej sytuacji poprawka została zaakceptowana. Stwierdzam, że zmiana 59., po przyjęciu poprawki, została rozpatrzona.

Czy są uwagi do zmiany 60.? Nie widzę. Zmiana została rozpatrzona.

Zmiana 61. Nie ma uwag, zmiana została rozpatrzona.

Zmiana 62. Została rozpatrzona.

Zmiana 63. Została rozpatrzona.

Zmiana 64. Została rozpatrzona.

Zmiana 65. Została rozpatrzona.

Zmiana 66. Została rozpatrzona.

Zmiana 67. Została rozpatrzona.

Zmiana 68. Została rozpatrzona.

Zmiana 69. Została rozpatrzona.

Zmiana 70. Została rozpatrzona.

Zmiana 71. Została rozpatrzona.

Zmiana 72. Została rozpatrzona.

Zmiana 73. Została rozpatrzona.

Zmiana 74. Została rozpatrzona.

Zmiana 75. Została rozpatrzona.

Zmiana 76. Została rozpatrzona.

Zmiana 77. Została rozpatrzona.

Zmiana 78. Została rozpatrzona.

Zmiana 79. Została rozpatrzona.

Zmiana 80. Została rozpatrzona.

Zmiana 81. Została rozpatrzona.

Zmiana 82. Została rozpatrzona.

Zmiana 83. Została rozpatrzona.

Zmiana 84. Została rozpatrzona.

Zmiana 85. Została rozpatrzona.

Zmiana 86. Została rozpatrzona.

Zmiana 87. Bardzo proszę, panie przewodniczący.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Propozycja jest taka, żeby w art. 230 § 1 nadać następujące brzmienie: „§ 1. Kto, w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę, podejmuje się pośrednictwa w załatwieniu sprawy, powołując się na wpływy, wywołując u innej osoby przekonanie o istnieniu wpływów, wykorzystując takie przekonanie lub utwierdzając ją o istnieniu wpływów w: 1) instytucji państwowej lub samorządowej, 2) organizacji krajowej lub międzynarodowej, 3) krajowej lub zagranicznej jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi, 4) przedsiębiorstwie państwowym, 5) spółce handlowej z udziałem Skarbu Państwa, samorządu terytorialnego lub państwowej osoby prawnej, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Bardzo dziękuję. Jakies uwagi? Nie widzę, a zatem z uwagi na brak sprzeciwu przyjmujemy, że poprawka została zaakceptowana, czyli zmiana 87. została rozpatrzona.

Zmiana 88. Została rozpatrzona.

Zmiana 89. Została rozpatrzona.

Zmiana 90. Proszę bardzo, panie przewodniczący.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Tu jest kolejna poprawka, która przewiduje w pkt 1, żeby w art. 1 pkt 90 nadać brzmienie: „90) w art. 235 wyrazy „do lat 3” zastępuje się wyrazami „od 3 miesięcy do lat 5” i w pkt 2, że w art. 1 po pkt 90 dodaje się pkt 90a w brzmieniu: „90a) w art. 239 § 1 otrzymuje brzmienie: „§ 1. Kto utrudnia lub udaremnia postępowanie karne, pomagając sprawcy przestępstwa, w tym i przestępstwa skarbowego, uniknąć odpowiedzialności karnej, w szczególności kto sprawcę ukrywa, tworzy fałszywe dowody, zaciera ślady przestępstwa, w tym i przestępstwa skarbowego, albo odbywa za skazanego karę, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5”.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Bardzo dziękuję. Czy są jakieś uwagi do tej poprawki? Nie ma uwag. Stwierdzam, że poprawka została przyjęta z uwagi na brak sprzeciwu. Zmiana 90. została rozpatrzona.

Zmiana 91. Nie ma uwag, została rozpatrzona.

Zmiana 92. Została rozpatrzona.

Zmiana 93. Została rozpatrzona.

Zmiana 94. Została rozpatrzona.

Zmiana 95. Została rozpatrzona.

Zmiana 96. Została rozpatrzona.

Zmiana 97. Została rozpatrzona.

Zmiana 98. Została rozpatrzona.

Zmiana 99. Została rozpatrzona.

Zmiana 100. Została rozpatrzona.

Zmiana 101. – rozpatrzona.

Zmiana 102. – bez niespodzianki, rozpatrzona.

Zmiana 103. – rozpatrzona.

Zmiana 104. – rozpatrzona.

Zmiana 105. – rozpatrzona.

Zmiana 106. – rozpatrzona.

Zmiana 107. Proszę bardzo, panie mecenasie. Rozumiem, że uwaga do zmiany 107.

Legislator Tomasz Czech:

Proponujemy połączenia zmian 106. i 107., ponieważ to są kolejne artykuły i dlatego w sprawozdaniu Komisji proponujemy, żeby to się znalazło w jednym punkcie.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dobrze. Zmiany 106. i 107. zostały zatem rozpatrzona.

Zmiana 108 – rozpatrzona.

Zmiana 109. Bardzo proszę, panie prezesie.

Prezes Związku Rewizyjnego Spółdzielni Mieszkaniowych RP dr Jerzy Jankowski:

Wypowiedź poza mikrofonem.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Bardzo dziękuję. Chciałbym tylko zwrócić uwagę, że art. 296 penalizuje zachowania odnośnie do znacznej szkody majątkowej, czyli to nie jest tak, jak prezes wskazuje, że każdy członek spółdzielni będzie mógł kwestionować decyzje, bo to będzie abstrakcyjne i z uwagi na oczywisty brak podstaw nie będzie mogło być penalizowane, ale to tylko taka moja skromna uwaga. Myślę, że pan prokurator, ewentualnie ministerstwo, przedstawią swoje stanowisko.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Szanowni państwo, ja doceniam, że przez mojego przedmówcę został podniesiony argument, który wydaje się przede wszystkim uwzględniać interesy prokuratury, tzn. żeby prokuratura nie została nadmiernie obciążona pewnymi obowiązkami, ale prokuratura nie boi się takich obowiązków, które mają na celu badanie, czy prawo jest przestrzegane. W tym przypadku sytuacja jest taka, że złożenie wniosku o ściganie, bo jest to przestępstwo zakresowo w większości ścigane na wniosek, nie będzie powodowało automatycznego wszczęcia postępowania, tylko podjęcie czynności sprawdzających, ewentualnie wyjaśniających, badających zasadność dalszej decyzji procesowej określonego rodzaju, tzn. czy będzie to wszczęcie, czy odmowa wszczęcia. Natomiast eliminacja członka spółdzielni z tego przepisu nie jest możliwa do obrony dlatego, że założeniem tego przepisu jest, aby umożliwić osobom, których interesy prawne związane są z działalnością określonego podmiotu korporacyjnego, takiego jak spółdzielnia albo osoba prawna w postaci spółki handlowej, złożenie takiego zawiadomienia, a mianowicie z jakiego powodu? Z tego powodu, żeby poszerzyć zakres możliwej kontroli prawnej prawidłowości działania, chociażby w niektórych wypadkach organów zarządzających tych podmiotów, ponieważ zawiadomienie może być właśnie związane z ich działalnością. Ono może być zasadne, może być niezasadne, ale może dotyczyć działalności organów zarządzających, reprezentujących czy to spółkę, czy spółdzielnię. W takiej sytuacji z natury rzeczy istnieje pewna luka, kiedy to osoby potencjalnie zainteresowane tym, żeby postępowania nie inicjować, mają wyłączną legitymację, jako uprawnione do reprezentacji, żeby złożyć wniosek o zainicjowanie. Tak więc jest tutaj wewnętrzna sprzeczność, która działa sprzecznie z potrzebą zapewnienia należytej ochrony prawnej i możliwości ujawniania czynów, które były sprzeczne z prawem.

Jeszcze raz podkreślę – w tym przypadku złożenie wniosku nie pociąga za sobą konieczności podjęcia przez prokuratora jakiejś decyzji procesowej. Ten wniosek będzie inicjował możliwość prowadzenia czynności, ale nie przesądza o tym, że śledztwo bądź dochodzenie będą się toczyły. Wyeliminowanie, zgodnie z wnioskiem mojego przedmówcy, członka spółdzielni mieszkaniowej...

Prezes Związku Rewizyjnego Spółdzielni Mieszkaniowych RP dr Jerzy Jankowski:

To nie dotyczy tylko spółdzielni mieszkaniowych, SKOK-ów też.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Tak, oczywiście, dotyczy wszelkich spółdzielni, ale przy przyjętej konstrukcji przepisu byłoby to absolutnie niezrozumiałe, sprzeczne z jego konstrukcją. Dodam jeszcze, że przepis w takim samym kształcie był również zaakceptowany przez parlament przy uchwalaniu ustawy z 13 czerwca 2019 r. i nie budził wówczas wątpliwości.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Bardzo dziękuję. Proszę, panie prezesie.

Prezes Związku Rewizyjnego Spółdzielni Mieszkaniowych RP dr Jerzy Jankowski:

Panie prokuratorze, proszę mi powiedzieć, dlaczego pan nie wpisał tu wspólnot, kooperatyw, spółdzielczych inicjatyw mieszkaniowych, towarzystwa budownictwa społecznego? Przecież oni wszyscy działają w tym samym obszarze. Dlaczego to dotyczy akurat spółdzielni?

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proszę, panie prokuratorze, tylko esencjonalnie.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Nie wiem, jaki jest powód, bo to nie ja wpisywałem. Autorem projektu jest rząd, a projekt został opracowany w Ministerstwie Sprawiedliwości. Z punktu widzenia prokuratora natomiast potwierdzam, że z podmiotów, które pan wymienił, liczba zawiadomień kierowanych do organów ścigania jest znakomicie niższa niż liczba zawiadomień pochodzących od członków spółdzielni. Może więc dlatego.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Niemniej jednak z uwagi na wnioski pana prezesa prosiłbym, żeby ewentualnie rozważyć możliwość enumeratywnego wyszczególnienia tych podmiotów, które pan prezes zasygnalizował. Prosiłbym o analizę, dobrze?

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Oczywiście.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Bardzo dziękuję. Pani przewodnicząca, bardzo proszę.

Poseł Barbara Dolniak (KO):

Słuchając...

Prezes Związku Rewizyjnego Spółdzielni Mieszkaniowych RP dr Jerzy Jankowski:

Jeszcze jedno zdanie...

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Panie prezesie, bardzo proszę...

Prezes Związku Rewizyjnego Spółdzielni Mieszkaniowych RP dr Jerzy Jankowski:

Spółdzielnie mieszkaniowe to 5 milionów członków. W TBS-ie w życiu tylu ludzi nie będzie.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję, panie prezesie. Pani przewodnicząca Dolniak, bardzo proszę.

Poseł Barbara Dolniak (KO):

Ostatnie zdanie z argumentacji pana prokuratora absolutnie nie może się tutaj ostać. Nie ma znaczenia, czy skarg jest 10, 20 czy 1000. My tworzymy przepisy, które mają charakter ogólny i w związku z tym zawsze musimy stworzyć możliwość odwołania także tym podmiotom, które skupione są w innych jednostkach, w innych organizacjach. Mówienie, że kogoś pominięto dlatego, że jest mniej wnoszonych zawiadomień, nie jest żadnym uzasadnieniem. Taki argument na pewno nie może się ostać.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dlatego zasygnalizowałem potrzebę ewaluacji tych sugestii, które zostały przedstawione przez pana prezesa. Szanowni państwo, stwierdzam, że na ten moment zmiana 109. została rozpatrzona.

Zmiana 110. Bardzo proszę, panie przewodniczący.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Zgłaszam poprawkę, która polega na skreśleniu pkt 110.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję. Nie słyszę głosów sprzeciwu, a zatem stwierdzam, że poprawka została zaakceptowana i w tej sytuacji zmiana 110. się zdezaktualizowała.

Zmiana 111. Nie ma uwag, zmiana została rozpatrzona.

Zmiana 112. Bardzo proszę, panie przewodniczący.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Proponuję poprawkę, która polega na tym, że po art. 306a dodaje się art. 306b i art. 306c w brzmieniu: „Art. 306b. § 1. Kto dopuszcza się przestępstwa określonego w art. 296 § 1 lub 2, art. 296a § 1 lub 4, art. 299 § 1, 2, 5 lub 6, lub w art. 303 § 1,

w stosunku do mienia o wartości większej niż pięciokrotność kwoty określającej mienie wielkiej wartości lub powodując szkodę o rozmiarach odpowiadających takiej wartości, podlega karze pozbawienia wolności od lat 3 do 20. § 2. Kto dopuszcza się przestępstwa określonego w art. 296 §1 lub 2, art. 296a § 1 lub 4, art. 299 § 1, 2, 5 lub 6, lub w art. 303 § 1, w stosunku do mienia o wartości większej niż dziesięciokrotność kwoty określającej mienie wielkiej wartości lub powodując szkodę o rozmiarach odpowiadających takiej wartości, podlega karze pozbawienia wolności od lat 5 do 25. Art. 306c. § 1. Kto dokonuje zaboru tablicy rejestracyjnej pojazdu mechanicznego umożliwiając dopuszczenie tego pojazdu do ruchu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej albo w celu użycia za autentyczną tablicę rejestracyjną pojazdu mechanicznego podrabia lub przerabia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. § 2 Tej samej karze podlega, kto używa tablicy rejestracyjnej pojazdu mechanicznego nieprzypisanej do pojazdu, na którym ją umieszczono albo używa jako autentycznej podrobionej tablicy rejestracyjnej pojazdu mechanicznego”. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Czy są jakieś uwagi do przedstawionej poprawki? Nie widzę. Stwierdzam, że poprawka została zaaprobowana i tym samym zmiana 112. została rozpatrzona.

Przystępujemy do rozpatrzenia zmiany 113. Nie słyszę uwag, stwierdzam, że zmiana została rozpatrzona.

Zmiana 114. – rozpatrzona.

Zmiana 115. – rozpatrzona.

Zmiana 116. – rozpatrzona.

Zmiana 117. – rozpatrzona.

Zmiana 118. – rozpatrzona. Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie zmian zawartych w art. 1.

Przystępujemy do rozpatrzenia art. 2. Czy są uwagi do art. 2? Nie ma uwag. Stwierdzam, że art. 2 został rozpatrzony.

Art. 3 – rozpatrzony.

Art. 4 – rozpatrzony...

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Chwileczkę, panie przewodniczący. Mamy poprawkę do tego artykułu.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Przepraszam za falstart. Proszę o przedstawienie poprawki.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Poprawka polega na dodaniu w art. 4 po pkt 4 pkt 5–8 w następującym brzmieniu: „5) w art. 119 § 1 otrzymuje brzmienie...

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Najmocniej przepraszam, panie pośle. Czy państwo dysponujecie treścią tej poprawki, czy pan przewodniczący powinien ją odczytać?

Głos z sali:

Każdy ma treść tej poprawki.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

To w takim razie proponuję, żebyśmy pominęli odczytywanie *in extenso*, jeżeli treść poprawki jest znana. Pan mecenas z Biura Legislacyjnego, proszę bardzo.

Legislator Piotr Podczaski:

Panie przewodniczący, rozumiemy, że założeniem tej poprawki jest zwiększenie tzw. kwoty przepołowionej, natomiast chcielibyśmy zwrócić uwagę, że ta materia nie była poddana pełnemu procesowi legislacyjnemu i w naszej ocenie możemy mieć tu do czynienia z wyjściem poza zakres przedłożenia, a co za tym idzie z wątpliwościami konstytucyjnymi, czy wprowadzenie tych poprawek nie spowoduje, że Trybunał Konstytucyjny zakwestionuje cały proces legislacyjny, jeśli chodzi o tę ustawę. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Czy pan prokurator zechce się odnieść? Proszę bardzo.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Proszę państwa, poprawka absolutnie mieści się w zakresie przedmiotowym projektu. Projekt odnosi się do odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciwko mieniu i nowelizuje zarówno przepisy Kodeksu karnego w jego części szczególnej, jak i Kodeksu wykroczeń w części szczególnej. I wreszcie – zmiana prowadzi do liberalizacji prawa, uwzględniając dynamikę wzrostu cen i poziomu wynagrodzeń, co wpływa oczywiście na ocenę wartości przestępstwa. Nie jest to więc zmiana o charakterze zwiększającym represyjność, tylko zmiana w kierunku odmiennym. Dlatego wydaje się, że ewentualna próba jej zakwestionowana z punktu widzenia konstytucyjnego nie ma żadnych podstaw.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję. Czy Biuro Legislacyjne chciałoby się jeszcze odnieść do tej kwestii?

Legislator Piotr Podczaski:

Nie. Pozostaniemy przy swoim zdaniu.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Pani przewodnicząca Barbara Dolniak, bardzo proszę.

Poseł Barbara Dolniak (KO):

Panie prokuratorze, znowu się z panem nie mogę zgodzić. To nie dotyczy kwestii czy kara się zwiększa, czy zmniejsza, tylko chodzi o zakres kognicji, która była przedmiotem dyskusji w Sejmie. To tutaj mogą powstać ewentualne zarzuty, a nie w przypadku tego, czy kara została zwiększona, czy zmniejszona. To jest zupełnie inny aspekt. Mówimy o innym aspekcie, jeżeli chodzi o kwestię konstytucyjności.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Czy mogę jeszcze jedno zdanie, panie przewodniczący?

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proszę bardzo.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

W dwóch pierwszych zdaniach wskazałem, dlaczego przesłanka mieści się w zakresie przedmiotowym projektu. Wskutek poprawki nie zmieniamy ustawy nieobjętej pierwotnym brzmieniem projektu. Odnosimy się do problematyki odpowiedzialności represyjnej za naruszenia cudzego mienia, tak? Za atak na cudze mienie. Tak więc w obu wypadkach, zarówno formalnie, jak i pod względem merytorycznym, ta materia jest objęta projektem. Jesteśmy na etapie drugiego czytania, czyli mieścimy się w zakresie przedmiotowym ustawy, a tu w Komisji jest możliwość prowadzenia ewentualnej dalszej dyskusji na ten temat. Poprawka substancjonalnie nie wykracza poza projekt. Argument dotyczący charakteru poprawki jest argumentem dodatkowym.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję państwu za przedstawienie swoich stanowisk. Pan przewodniczący Dorywalski chciałby jeszcze jedną rzecz doprecyzować. Proszę bardzo.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Szanowni państwo, chodzi o kolejność zgłaszanych poprawek. Najpierw powinienem złożyć poprawkę, która przewiduje skreślenie pkt 5 w art. 4, a dopiero po jej rozpatrzeniu tę poprawkę, nad którą przed chwilą procedowaliśmy.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję za to wyjaśnienie. Czy są jakieś uwagi do poprawek zgłoszonych przez pana przewodniczącego Dorywalskiego? Nie ma uwag. Te poprawki trzeba tak naprawdę rozpatrywać łącznie. Stwierdzam, że zmiana dotycząca art. 4 została rozpatrzona.

Zmiana w art. 5. Bez uwag. Zmiana została rozpatrzona.

Art. 6 – rozpatrzony.

Legislator Tomasz Czech:

Poproszę o głos, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proszę, panie mecenasie.

Legislator Tomasz Czech:

Rozumiem, że te dwie wcześniejsze poprawki państwo przyjęliście, tak?

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Tak, nie było sprzeciwu.

Legislator Tomasz Czech:

Wszystko jasne, dziękuję.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Myślę, że przy tej procedurze i w tym ciągu technologicznym wszystko jest...

Legislator Tomasz Czech:

To już jest wyjaśnione, panie przewodniczący, dziękuję.

Legislator Piotr Podczaski:

Ale mamy uwagę do art. 6.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proszę bardzo.

Legislator Tomasz Czech:

Jeżeli chodzi o nowelizację ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, to chcę przypomnieć, że na posiedzeniu podkomisji zgłaszaliśmy kwestię związaną z tym, że obecnie w parlamencie toczą się również prace nad nową ustawą o wspieraniu resocjalizacji nieletnich. Dzisiaj ta ustawa zostanie prawdopodobnie uchwalona. Termin jej wejścia w życie jest zaplanowany na 1 września. Jeżeli nasza ustawa miałaby wejść w życie później niż ustawa o wspieraniu resocjalizacji nieletnich, to tamtej ustawy już jakby nie będzie. To jest pierwsza rzecz.

Po drugie, w ramach tej ustawy o zmianie Kodeksu karnego oraz niektórych innych ustaw, zmieniacie państwo art. 10 Kodeksu karnego i dlatego, jakby w ramach tamtej ustawy, też trzeba będzie przeprowadzić nowelizację w zakresie odesłania do art. 10 Kodeksu karnego, dokładnie do art. 10 § 2a. W związku z tym prosimy o pilnowanie tej kwestii, ale może już na etapie Senatu, bo prawdopodobnie na etapie sejmowym nie dojdzie do tego, aby tamta ustawa została podpisana przez pana prezydenta i ogłoszona. To tylko taka uwaga z naszej strony, dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Czy przedstawiciele ministerstwa chcieliby się odnieść do kwestii intertemporalnych? W tym momencie rzeczywiście jest procedowany projekt przedstawiany przez pana ministra Wosia. W obiegu legislacyjnym znajduje się on w Komisji Sprawiedliwości.

Legislator Piotr Podczaski:

Jeszcze jedna rzecz, panie przewodniczący. Krótko mówiąc, jeśli chodzi o art. 6, gdyby nasza ustawa weszła w życie po tamtej ustawie, to ten artykuł trafia w próżnię, bo nie ma już ustawy, którą miałby nowelizować. Należałoby w tej kwestii podjąć decyzję, ale na ten moment nie możemy znowelizować tamtej ustawy, bo ona nie jest jeszcze ogłoszona.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proszę, panie prokuratorze.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafranski:

Szanowni państwo, legislatorzy pewnie się zgodzą, że nie możemy dostosowywać brzmienia tej ustawy do prawa przyszłego, ale niepewnego, czyli do propozycji prawnej. Rzeczywiście, sytuacja związana z równoległym procedowaniem nad wykluczającymi się wzajemnie zmianami jest trudna. Jak rozumiem, tamta ustawa jest dziś na drugim czytaniu, tak?

Legislator Piotr Podczaski:

Dzisiaj będzie uchwalona.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Czasami drugie czytanie i uchwalenie to jest ten sam dzień.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proszę państwa, my i tak będziemy procedować za dwa tygodnie.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Będziemy więc już znać losy tej drugiej ustawy.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Zakładam, że wtedy ewentualnie będzie możliwość usunięcia niezgodności i nie pozostaną żadne wątpliwości. Dzisiaj oczywiście nie możemy antycypować stanu przyszłego ze stuprocentową pewnością i siłą rzeczy mamy stan obecny. Proszę, żeby to wziąć pod uwagę. Na razie, jak rozumiem, jest wola, żeby to utrzymać, ale w trakcie procedury drugiego czytania może się pojawić poprawka skreślająca ten przepis, tak?

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Tak.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

To jest optymalne rozwiązanie, bardzo dziękuję. Stwierdzam, że art. 6 został rozpatrzony.

Art. 7 – rozpatrzony.

Art. 8 – rozpatrzony.

Art. 9 – rozpatrzony.

Art. 10 – rozpatrzony... Chociaż przepraszam, w tym artykule mamy wiele zmian i dlatego będzie chyba lepiej, jeśli będziemy rozpatrywać poszczególne zmiany w tym artykule.

Sekretarz stanu w MS Marcin Warchoł:

Czy możemy poprosić o krótką przerwę? Dosłownie 3 minuty, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Zgoda, zarządzam 5 minut przerwy.

[Po przerwie]

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Wznawiam posiedzenie. Z uwagi na fakt, że art. 10 zawiera wiele zmian, pozwolę sobie rozpatrywać kolejno poszczególne zmiany w tym artykule.

Czy są uwagi do zmiany pierwszej w art. 1? Nie ma. Stwierdzam, że zmiana pierwsza została rozpatrzona.

Czy są uwagi do zmiany drugiej? Bardzo proszę, panie przewodniczący.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Zgłaszam poprawkę do art. 10 pkt 2. Proponujemy, żeby nadać temu punktowi następujące brzmienie: „1) w art. 25 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: 2) o występki określone w rozdziałach XVI i XVII oraz w art. 140–142, art. 148 § 4 i 5, art. 148a, art. 149, art. 150 § 1, art. 151–154, art. 158 § 3, art. 163 § 3 i 4, art. 165 § 1, 3 i 4, art. 166 § 1, art. 173 § 3 i 4, art. 185 § 2, art. 189a § 2, art. 210 § 2, art. 211a, art. 252 § 3, art. 258 § 1–3, art. 265 § 1 i 2, art. 269, art. 278 § 1, 2 i 3a w związku z art. 294 § 1 lub 2, art. 284 § 1 i 2 w związku z art. 294 § 1 lub 2, art. 286 § 1 w związku z art. 294 § 1 lub 2, art. 287 § 1 w związku z art. 294 § 1 lub 2, art. 296 § 3 oraz art. 299 Kodeksu karnego” i pkt 2) w art. 28 po ust. 6 dodać ust. 7 w brzmieniu: „7. W sprawach, w których akt oskarżenia wniesiono przed wejściem w życie niniejszej ustawy, sąd właściwy do rozpoznania sprawy według przepisów dotychczasowych pozostaje właściwy do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w tej sprawie”. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Czy są jakieś uwagi do przedstawionej poprawki?

Legislator Piotr Podczaski:

Nie mamy treści tej poprawki, panie przewodniczący.

Legislator Tomasz Czech:

Nie dostaliśmy tej poprawki i w związku z tym mamy pytanie dotyczące drugiego punktu, ponieważ nie zdążyliśmy zanotować. Co tam się generalnie zmieniło, jeżeli chodzi o te występki z art. 25?

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proszę, panie prokuratorze.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Już wyjaśniam. Analiza wskazała, że w brzmieniu tego przepisu objętym sprawozdaniem podkomisji w odniesieniu do przestępstwa kradzieży z włamaniem znalazły się typy kradzieży z włamaniem dotyczące mienia znacznej wartości i mienia wielkiej wartości, to są kwoty rzędu 200 tys. zł i miliona złotych. Do tej pory te czyny należą do kognicji sądów rejonowych. Poprawka, która została przyjęta przez podkomisję, zmienia w tym zakresie tak naprawdę coś innego, a mianowicie w wersji pierwotnej była tam mowa o kradzieży z włamaniem odnoszącej się do mienia przekraczającego 5 bądź 10 mln zł, czyli art. 294 § 3 i 4, które to jednak czyny z mocy kształtu przepisu są zbrodniami. W związku z tym był błąd, bo przepis ten dotyczy właściwości o występki. Innymi słowy, poprawka powinna ostatecznie prowadzić do takiego ukształtowania przepisu, żeby w stosunku do brzmienia projektu usunąć art. 279 §1 w związku z art. 294 § 3 lub 4, bo to są zbrodnie, ale nie dopisywać tego, co zostało dopisane w wersji objętej sprawozdaniem podkomisji, a mianowicie art. 279 § 1 w związku z art. 294 § 1 lub 2, ponieważ te czyny obecnie należą do właściwości sądu rejonowego. W tym zakresie projekt nie zamierzał zwiększać obciążenia sądów okręgowych ani zmieniać zakresu właściwości sądów rejonowych.

Legislator Tomasz Czech:

Ja to rozumiem, bo częściowo rozmawialiśmy o tym art. 25 przy okazji prac podkomisji, więc generalnie tam znalazła się częściowo zbrodnia i jak rozumiem, to idzie również w tym kierunku, żeby wyeliminować z tego punktu drugiego zbrodnię.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

Do tej pory tego nie było.

Legislator Tomasz Czech:

Jasne. A jeżeli chodzi o drugą poprawkę, to rozumiem, że chodzi tam o przepis przejściowy art. 28 i chcecie państwo dodać jakąś nową regulację w zakresie przepisu przejściowego w tym przypadku.

Dyrektor Biura Prezydialnego PK Tomasz Szafrąński:

To jest klasyczna zasada zamrożenia właściwości *perpetuatio fori*. Nie możemy narażać sądów, żeby w toku prowadzonych postępowań... O co chodzi? Powiem wprost – przede wszystkim chodzi o kradzież szczególnie zuchwałą, odnoszącą się do mienia o wartości opisanej w art. 294. W tej chwili kradzież szczególnie zuchwałą jest we właściwości sądów rejonowych w pewnym zakresie, a według projektowanego brzmienia w tych wypadkach będzie należała do sądu okręgowego. Chodzi o to, żeby nie przerywać zaawansowanych postępowań i nie przekazywać spraw, i nie wydłużać w ten sposób wydania rozstrzygnięcia.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Wydaje się, że wszystkie wątpliwości zostały wyjaśnione.

Sekretarz stanu w MS Marcin Warchoń:

To jest odpowiednik art. 35 § 2 k.p.k. Jeżeli sprawa jest we właściwości sądu okręgowego, a właściwy był sąd rejonowy, to dalej można sprawę prowadzić w sądzie okręgowym.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję. Czy jest sprzeciw wobec tej poprawki? Nie widzę, nie słyszę. Stwierdzam, że poprawka została przyjęta i tym samym została rozpatrzona zmiana druga.

Zmiana trzecia – rozpatrzona.

Zmiana czwarta – rozpatrzona.

Zmiana piąta – rozpatrzona.

Zmiana szósta – rozpatrzona.

Zmiana siódma – rozpatrzona.

Zmiana ósma – rozpatrzona.

Zmiana dziewiąta – rozpatrzona.

Zmiana 10. – rozpatrzona.

Zmiana 11. – rozpatrzona.

Zmiana 12. – rozpatrzona.

Zmiana 13. – rozpatrzona.

Zmiana 14. – rozpatrzona.

Zmiana 15. – rozpatrzona.

Zmiana 16. – rozpatrzona.

Zmiana 17. – rozpatrzona.

Zmiana 18. – rozpatrzona.

Zmiana 19. – rozpatrzona.

Zmiana 20. – rozpatrzona.

Zmiana 21. – rozpatrzona.

Zmiana 22. – rozpatrzona.

Zmiana 23. – rozpatrzona. Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie art. 10.

Przystępujemy do rozpatrzenia art. 11. W tym artykule jest również sporo zmian, dlatego proponuję, aby także rozpatrywać kolejno poszczególne zmiany.

Czy są uwagi do zmiany pierwszej w art. 11? Nie ma uwag. Zmiana została rozpatrzona.

Zmiana druga – rozpatrzona.

Zmiana trzecia – rozpatrzona.

Zmiana czwarta – rozpatrzona.

Zmiana piąta – rozpatrzona.

Zmiana szósta – rozpatrzona.

Zmiana siódma – rozpatrzona.

Zmiana ósma – rozpatrzona.

Zmiana dziewiąta – rozpatrzona.

Zmiana 10. – rozpatrzona.

Zmiana 11. – rozpatrzona.

Zmiana 12. – rozpatrzona.

Zmiana 13. – rozpatrzona.

Zmiana 14. – rozpatrzona.

Zmiana 15. – rozpatrzona.

Zmiana 16. – rozpatrzona.

Zmiana 17. – rozpatrzona.

Zmiana 18. – rozpatrzona. Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie art. 11.

Przystępujemy do rozpatrzenia art. 12. Brak uwag, art. 12 został rozpatrzony.

Art. 13 – rozpatrzony.

Art. 14 – rozpatrzony.

Art. 15 – rozpatrzony.

Art. 16 – rozpatrzony.

Art. 17 – rozpatrzony.

Art. 18 – rozpatrzony.

Art. 19 – rozpatrzony.

Art. 20 – rozpatrzony.

Art. 21 – rozpatrzony. Proszę, panie pośle.

Poseł Bartłomiej Dorywalski (PiS):

Chciałbym zgłosić poprawkę, która przewiduje dodanie po art. 21 art. 21a w następującym brzmieniu: „Art. 21a. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa w art. 72: 1) w pkt 3 wyrazy „od lat 8 do lat 15 albo karę 25 lat pozbawienia wolności” zastępuje się wyrazami „od lat 8 do lat 25”; 2) w pkt 4 wyrazy „od lat 10 do lat 15 albo karę 25 lat pozbawienia wolności” zastępuje się wyrazami „od lat 10 do lat 25”.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Bardzo dziękuję. Czy są jakieś uwagi do tej poprawki?

Legislator Piotr Podczaski:

Panie przewodniczący, to jest taka kwestia, że w tej ustawie została punktowo określona kara 25 lat pozbawienia wolności. Tam te sankcje są zapisane, więc trzeba się dostosować do tego systemu sankcji i stąd ta poprawka.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję. Stwierdzam, że poprawka została przyjęta, art. 21a został dokooptowany do treści ustawy.

Art. 22. Czy są uwagi? Nie ma, artykuł został rozpatrzony.

Art. 23 – rozpatrzony.

Art. 24 – rozpatrzony.

Art. 25 – rozpatrzony.

Art. 26 – rozpatrzony.

Art. 27 – rozpatrzony.

Art. 28 – rozpatrzony.

Art. 29 – rozpatrzony.

Art. 30 – rozpatrzony.

Art. 31 – rozpatrzony.

Art. 32 – rozpatrzony.

Art. 33, bez uwag, został rozpatrzony i na tym, szanowni państwo, zakończyliśmy rozpatrywanie wszystkich artykułów. Proszę bardzo, panie prokuratorze.

Dyrektor Biura Prezydiального PK Tomasz Szafranski:

Dosłownie 10 sekund, panie przewodniczący. Zwróćę się do panów legislatorów, bo dostrzeżliśmy wprawdzie wcześniej, ale nie zdążyliśmy zgłosić pewnej małej kwestii, która jak sądzę, podlegałaby ewentualnie korekcie legislacyjnej. Proszę o rzucenie okiem na art. 11. Chodzi o zmianę ustawy – Kodeks karny wykonawczy. W pkt 6 mamy nadawanie nowego brzmienia poprzez dodawanie art. 43ka. W § 3 mamy następujące brzmienie: „§ 3. Przepisy art. 43k § 2, 4 i 6–8 stosuje się odpowiednio”. O co chodzi? W art. 43k § 8 jest wyłącznie delegacja do wydania rozporządzenia wykonawczego. W związku z tym, z natury rzeczy delegacji nie stosuje się odpowiednio, tylko ewentualnie stosuje się przepisy wydane na tej podstawie. W takiej sytuacji proszę ocenić, czy tutaj nie powinna być wprowadzona zmiana, tzn. że odpowiednio stosujemy przepisy art. 43k § 2, 4, 6 i 7. Wyeliminowane zostałyby odwołanie do jednostki, gdzie mamy delegację, chyba że panowie legislatorzy znacie taką praktykę, nie wykluczam takiej możliwości, ale ja o niej nie słyszałem, żeby, chcąc wskazać na odpowiednie stosowanie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie przepisu innego artykułu, do którego odpowiednio odsyłamy, odwoływać się również do odpowiedniego stosowania tego przepisu. To jest pewna niezręczność, bo oczywiście nie stosujemy przepisu upoważniającego.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Proszę bardzo, panie mecenasie.

Legislator Piotr Podczaski:

To nie jest taka prosta kwestia. Mamy tutaj dwa rozwiązania merytoryczne: albo nie stosujemy, albo stosujemy tylko do § 7, bo można sobie też wyobrazić, że stosujemy przepisy wydane na podstawie § 8, czyli stosujemy to rozporządzenie, ale to należy podjąć decyzję merytoryczną, czy państwo chcecie stosować rozporządzenie, czy nie chcecie stosować

rozporządzenia? Jeżeli już, to może zastanówcie się państwo nad poprawką w drugim czytaniu.

Dyrektor Biura Prezydiального PK Tomasz Szafrński:

Przyjmujemy to wyjaśnienie i poddamy tę kwestię jeszcze analizie.

Legislator Piotr Podczaski:

Można zapisać „oraz przepisy wydane na podstawie § 8” i wtedy stosujemy to rozporządzenie. To nie jest najbardziej poprawne rozwiązanie z możliwych, ale takie rozwiązania się zdarzają.

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Dziękuję bardzo. Z uwagi na fakt, że jesteśmy przed finalną decyzją, jako legislacyjny ortodoks muszę niestety zauważyć, że w tym momencie nie dysponujemy kworum i nie możemy podejmować decyzji jako Komisja. W sali obrad znajduje się 5 członków Komisji, a powinno ich być co najmniej 6. W związku z tym, nie możemy podjąć decyzji odnośnie całości rozpatrywanego projektu ustawy. Prezydium Komisji podjęło działania, żeby nomen omen doprowadzić do sali obrad któregoś z posłów, co pozwoli na sfinalizowanie dzisiejszych prac. Zanim to jednak nastąpi, ogłaszam 5 minut przerwy.

[Po przerwie]

Przewodniczący poseł Piotr Sak (PiS):

Wznawiam posiedzenie. Szanowni państwo, możemy przystąpić do epilogu, czyli do głosowania nad całością projektu ustawy. Kto jest za przedstawionym projektem? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o wyświetlenie wyników głosowania.

Głosowało 6 parlamentarzystów, za 5, 1 osoba przeciw, nikt się nie wstrzymał od głosu. Stwierdzam, że projekt ustawy uzyskał akceptację Komisji.

Pozostała nam ostatnia kwestia, wybór posła sprawozdawcy. Pozwolę sobie wziąć to na siebie, jak w teleturnieju prowadzonym przez Tadeusza Sznuka, chyba że są jakieś głosy sprzeciwu, ale takich nie widzę.

Szanowni państwo, wyczerpaliśmy porządek dzienny. Dziękuję wszystkim za udział i merytoryczny wkład w dyskusję. Zamykam posiedzenie Komisji.